

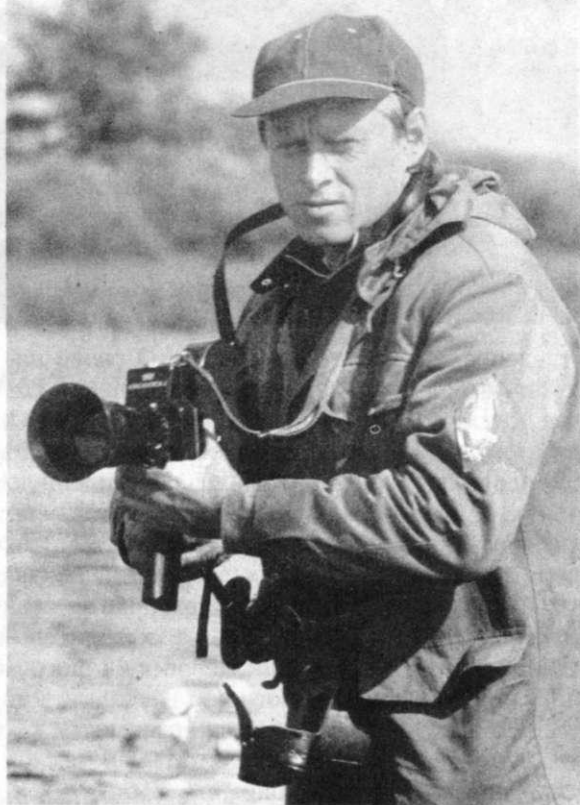
ПАМЯЦЬ

«Я вярнуся сюды, дзе ту»

Ёсць людзі, які пакідаюць памяць пра сябе не на гады, а на стагоддзі. Наш аповед пра Аляксея Дуброўскага — вядомага пінскага краязнаўца, экалага, экскурсавода, вандроўніка, журналіста і фатографа, пра чалавека добрай душы і чыстага сумлення, глыбокай прыстойнасці і інтэлігентнасці.

Вялікі патрыёт, чалавек, адданы сваёй малой радзіме, чый краязнаўчы прыклад стаў узорам для пераймання, сёлета адзначыў бы сваё 75-годдзе. У раённай бібліятэцы імя Яўгенія Янішчыц на вечары памяці Аляксея Мікалаевіча, які ўнёс бяспэжны ўклад у вывучэнне і захаванне Беларускага Палесся, сабраліся яго жонка, сваякі, сябры, калегі-меліяратары, экскурсаводы, журналісты і паслядоўнікі. Спецыяльна з Украіны прыехаў святар Павел. Ён у свой час пазнаёміўся з Аляксеем Дуброўскім і таксама захапіўся краязнаўствам, якое аб'ядноўвае людзей розных палітычных поглядаў, узростаў, прафесій, захопленых адной агульнай справай — вывучэннем роднага краю.

Для Аляксея Мікалаевіча ў паняцці «краязнаўства» быў за-

ключаны больш глыбокі сэнс, чым можа здацца на першы погляд. Апроч усяго іншага, гэта гісторыка-сацыяльная самаідэнтыфікацыя асобы, якая адказвае на пытанні: хто я? адкуль? чаму я такі? чаму я тут? куды я іду і з кім? што і для чаго захаваў ад продкаў і што пакіну пасля сябе нашчадкаў? Гэта своеасаблівы голас генетычнай памяці, які добра чуў Аляксей Мікалаевіч.

Ён сабраў вялікую колькасць дакументальных фота- і відэамаатэрыялаў. Фільм «Колькі каштуе прыгажосць» быў адзначаны першай прэміяй на конкурсе аматарскіх фільмаў у Брэсце. Трэція прэмія адзначаны фільм «Па

Залатым коле Беларусі».

Аляксей Дуброўскі шмат падарожнічаў. Пераадольваўчы на ровары ў сярэднім удзень каля 100 кіламетраў, рыхтуючы ежу на вогнішчы і начуючы ў палатцы, ён абследаваў амаль усё Палессе, а з жонкай Верай здзейсніў падарожжа маршрутам Пінск — Брэст — Бяла-Падляска — Варшава — Торун — Мальбарк — Гданьск — Сопат — Ольштын — Беласток — Брэст — Пінск, а таксама Пінск — Адэса. Наведваў Чэнстахова, Асвенцым, гарадок Пётркуў-Трыбунальскі, дзе каралі падпісалі дакументы, якія тычыліся пінскай шляхты.

Аляксей Дуброўскі займаў актыўную грамадскую пазі-

ДАВЕДКА «ПВ»:
Аляксей Мікалаев (2011) — краязнаўчы журналіст. Нарадзіўся ў 1947 годзе ў вёсцы Заціна Мінскай вобласці. Паступіў у Беларускі ўніверсітэт на біялагічны факультэт, дзе ў 1970 годзе скончыў адукацыю. Пасля заканчэння якаўскага ўніверсітэта адправіўся на стажыроўку ў школу на Магілёўскім дзяржаўным універсітэце імя Янкі Сяўкі. Працаваў у навуковым супрацоўніцтве ў навуковым парку «Белавежскі».

З 1970 года — праектнага інжынера ў «Палессягипрааду» і адначасна галоўнага навуковага інстытута па ахова і рэстаўрацыі ўдзелам або па абследаванні 62 тэрыторыяў рэалізаваў свае праекты па захаванню ўнікальных помнікаў археалагічнай і гідралагічнай спадчыны.

уманы і росы...»

В»:

лаевіч Дуброўскі (1943-знаўца, экалаг, фатограф, радзіўся 2 студзеня 1945 Зачысце Барысаўскага ра-вобласці. Выпускнік шко-у Беларускай дзяржаўнай біялагічнай факультэт, пас-якога разам з жонкай Ве-я настаўніцай у сельскую гілёўшчыну. Працаваў на-ацоўнікам Нацыянальнага жская пушча».

а — супрацоўнік Пінскага інстытута меліярацыі вадгас». У 1983-м прыз-лоўным спецыялістам ахове прыроды. З яго па яго ініцыятыве было 62 тысячы гектараў зап-орыі. Аляксей Мікалаевіч ае планы па вывучэнню і ікальнай прыроды Палес-це дзякуючы яму з'явіўся музей. Вывучаў стварэн-га заказніка «Спораўскі», а заказніка «Падвялікі

мох», заказнікаў «Ізін» і «Выдранка».

З 1986 года ў розных часопісах і газе-тах былі апублікаваны сотні артыкулаў аб прыродзе, гісторыі і праблемах Палесся. У 2003-м выйшла ў свет кніга А.Дуброўскага «Палігон» — зборнік артыкулаў, напісаных за 25 гадоў.

У 1997 годзе прайшоў дзяржаўную атэстацыю ў Нацыянальным агенцтве па турызме і атрымаў пасведчанне экскур-савода. Дзякуючы Аляксею Мікалаевічу з'явіліся турыстычныя маршруты Пінск — Тураў, Пінск — Кудрычы. Створана экалагічная сцежка ў вёсцы Кудрычы.

У 2001 годзе адбылася яго першая фотавыстава «Ляснымі сцежкамі Палесся». У 2005-м выйшаў у свет фота-альбом Дуброўскага «Край пад белымі крыламі» пра Беларускае і Украінскае Палессе.

З 2004 года працаваў фотакарэ-спандэнтам газеты «Живая вода» і супрацоўнічаў з іншымі беларускімі і польскімі выданнямі.

Апошняя фотавыстава «Родная зям-ля» адбылася ў кастрычніку 2009-га у Музеі Беларускага Палесся.

цыю. Вельмі шмат зрабіў для нашага горада. Менавіта ён даў назву Верасы аднаму з мікрараёнаў Пінска. У 1990-1999 гадах быў дэпутатам Пінскага гарсавета. Менавіта па яго пра-екце быў практычна адноўлены дрэнаж падмурка палаца Бутрымовіча, што дазволіла vyrатаваць архітэктурную каштоўнасць. Сабраныя і апра-цаваныя ім веды аб родным краі становяцца бессмяротнымі, так як з'яўляюцца акумуляруючай базай многіх часам нязначных па аб'ёме, але даволі ёмістых па змесце звестак, рассыпаных да таго па неаглядных прасторах Палесся.

Багацце кніг, газетных публікацыі, шмат выкана-

ных каліграфічным почыркам выпісак з архіўных дакументаў, звестак, тэматычна падабра-ныя ілюстрацыі, запісы ў шля-хавых нататніках і сшытках, ва-рыянты тэкстаў будучых кніг — такую спадчыну пакінуў пасля сябе гэты выдатны чалавек.

Ляцяць дні, гады, як няма з намі гэтага добразычлівага ча-лавека. Ён быў сапраўдным ге-нератарам ідэй, да многіх з якіх варта было б прыслухацца за-раз, асабліва тым, хто хоча і можа зрабіць наш горад леп-шым. Так і павінна быць.

У нашых сэрцах і памяці Аляксей Дуброўскі — назаўжды.

Алена ДАБРАВольСКАЯ.

Фота Уладзіміра МЕЛЯШЭНкі.